

Referat fra møde med eksterne eksperter om evaluering af Historieuddannelserne ved SDU

Dato:	12. marts 2019 kl. 10.00-14.00
Lokale:	Sokrates, Odense
Deltagere:	
<u>Ekspert:</u>	Anders Holm Rasmussen, lektor Saxo, Københavns Universitet Kirsi Salonen, professor, University of Turku, Finland Steen Ousager, direktør, Danmarks Jernbanemuseum, Odense
<u>Studerende:</u>	Mads Kjeldgaard Caspersen
<u>Videnskabeligt personale, SDU:</u>	Jesper Majbom Madsen og Louise Nyholm Kallestrup
Mødeleder:	Lars Grassmé Binderup, prodekan for undervisning, Humaniora
Referent:	Helene Christensen

Velkomst ved Prodekanen

Lars Binderup byder velkommen og oplyser herefter, at møder med eksterne eksperter skal afholdes hvert 6. år og er lovpligtige i forbindelse med institutionsakkreditering. SDU har nu ansvaret for vores eget kvalitetsarbejde, og formålet med disse møder er at få et eksternt blik og nye perspektiver på uddannelsen, på aftagerne og på de studerende. Der ønskes en drøftelse af uddannelsernes kvalitet og faglighed og en vurdering af uddannelsernes relevans i forhold til arbejdsmarkedet. Der vil blive udarbejdet et notat med eksperternes anbefalinger, som cirkuleres, og som derefter vil blive behandlet i studienævnet.

Præsentation/refleksion ved Studieleder

Jesper Majbom Madsen indleder med at takke de eksterne eksperter for deltagelse i dette møde, som er en sjælden mulighed for at diskutere vores uddannelser med konkurrenter og aftagere. På BA optages cirka 100 studerende pr. år ud over tilvalgsstuderende, som udgør cirka 30 på en årgang. På BA har vi mange metodefag, som vi splitter mere op end andre steder. Vi har 13 studerende på vores et-faglige kandidatuddannelse; men kunne ønske os flere, da vi konstaterer, at det er blevet vanskeligere for de to-faglige at få job i gymnasiet som følge af en stigende efterspørgsel. En et-faglig giver desuden mulighed for flere områdefag, hvor den to-faglige reelt kun har ét områdefag, fordi der – som på den et-faglige - fragår 20 ECTS til et kernefagligt tværfag og et karriereprofilfag. Vi uddanner ca. 50 % til forskning, og ca. 50 % får beskæftigelse som generalister.

Status på alle uddannelser måles ud fra nøgletal for ledighed, frafald, studietid og forskningsdækning, og der tales om grønne, gule eller røde lamper. Lamperne bliver røde, hvis de respektive tal ligger over SDUs og landsgennemsnittet. Vi gør mange ting for at rette op på røde nøgletal:

Nøgletallet Frafald

Vi har indført testbaseret optag på BA, vi har et to ugers studiestartsprogram, vi har VIP-håndholdte studiegrupper og øget fokus på akademisk skriftlighed fra 1. semester. Alle studerende får tilbagemelding på deres akademiske skriftlighed, og de studerende, som vi konstaterer har behov for hjælp, bliver tilbudt et kursus på biblioteket, og studerende med dysleksi henvises til SPS. Vi ser en forbedring i skriftligheden, og dette er også blevet bemærket i censorrapporterne.

Vi har desuden fået en højere adgangskvotient op mod 6, og optaget via kvote 2 er blevet større. På den måde håber vi at få studerende, der virkelig vil studiet, og vi håber med testbaseret optag at kunne skille de

svageste fra. Tidligere har vi haft fire spor og en lav adgangskvotient; men vi skar et hold væk, to år før vi skulle det i henhold til dimensioneringen.

Nøgletallet Studietid

Jesper Majbom Madsen oplyser, at faldet i studietid hovedsageligt skyldes en stram dispensationspolitik i studienævnet (der gives kun dispensation ved dokumenterede særlige forhold), BA-seminarforløb forud for bachelorprojektet og det specialeforberedende forløb, som strækker sig over tre semestre.

Louise Nyholm Kallestrup kommenterer den gennemsnitlige studietid på KA, som er -0,2 måneder. Studiefremdriftsreformen har medført en ændring blandt specialevejlederne, som nu ikke længere anbefaler, at studerende går ud i næste forsøg; men hellere går efter en lidt lavere karakter for at færdiggøre studiet på normeret tid. Lars Binderup tilføjer, at tidligere var den gennemsnitlige forsinkelse for Humaniorastuderende 12,9 måneder; men tallet er nu nede på 2,9 måneder.

Nøgletallet Ledighed

Det nyeste tal for ledighedsprocenten for vores dimittender er fra 2015 og på 8 %. Tidligere tal: 2014: 14%, 2013: 23,1 % og 2012: 36,4 %. Forbedringen i tallet skyldes et stort fokus på praktikophold (vi har en praktikkoordinator), meget lempelig dispensationspraksis ifm. praktik, fokus på udlandsophold, og så afholder vi en temadag, hvor aftagere kommer og fortæller om, hvad de lægger vægt på i en ansøgning og i et cv. Desuden er der på SDU generelt en bevidst og synlig fokusering på de studerendes erhvervsrettethed. Det skal nævnes, at SDU får bøder i millionklassen, hvis vi ikke får de studerende færdig.

Lars Binderup oplyser, at SDU netop har fået tallet for 2016-årgangen, som er 26 %. Stigningen skyldes sandsynligvis hovedsageligt, at antallet af dimittender på årgang 2016 var hele 63 mod meget lavere tal tidligere. Den måde, ministeriet laver dimittendundersøgelser på, passer ikke til humaniorastuderendes arbejdsmarked, fordi mange af vores dimittender først går ud i vikariater og midlertidige stillinger.

Studiets udfordringer

Studiets største udfordring er frafaldet på BA. Dette vil vi forsøge at dæmme op for ved at endnu flere på en årgang skal forstå sammenhængen mellem *fagene*. De skal forstå, hvad historikere gør, hvorfor vi arbejder, som vi gør, og hvorfor vi uddannes på den måde, vi gør.

Studiets styrker

Vi har alsidige uddannelser af høj kvalitet, vores kandidater ansættes bredt i samfundet, og sammenholdt med de øvrige historieuddannelser i landet har vi et lavt ledighedstal. Næste år (dvs. dimittendårgang 2016) bliver tallet højere, hvilket højst sandsynligt også vil være tilfældet på de andre universiteter. Vores studerende har en sikker metodisk forankring, og de får i stigende omfang arbejde på museer og som generalister.

Kvalitet i uddannelserne

Steen Ousager kommenterer, at der hidtil ikke er snakket meget om kvalitet. Hvad kan de studerende, der kommer ud fra SDU? Til dette kommenterer Lars Binderup, at SDUs kvalitetsindikatorer, nøgletallene, er langt fra det faglige indhold; men modsat andre fakulteter på SDU så har vi på Humaniora faktisk folk i disse ekspertpaneler, der kigger på uddannelsernes faglige indhold. Jesper Majbom Madsen redegør herefter for de kvaliteter, vores studerende får, og Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at de studerende trænes i at forholde sig kritiske til den information de får, og de lærer også, f.eks. i BA-seminarerne at forholde sig kritisk til andre studerendes arbejde.

Gennemgang af uddannelsernes styrker, svagheder, muligheder og trusler ved eksterne eksperter

Lars Binderup introducerer den næste gennemgang og opfordrer til, at de eksterne eksperter kommer med én pointe hver pr. omgang for at sikre, at alle får sagt det, de gerne vil.

Ekspertene kom med følgende anbefalinger, forslag og spørgsmål til videre drøftelse på studiet, som i det efterfølgende uddybes og kommenteres:

- * **Modulstruktur: Skal BA bestå af færre og større moduler?**
- * **Gøres der nok i løbet af uddannelsen for at sikre, at de studerende kan lave en skarp problemformulering?**
- * **Øget brug af digitale kilder og datasøgning i undervisningen**
- * **Øget fokus på de studerendes evne til digital formidling**
- * **Mere ensartede og mere fyldestgørende pensumlister**

Styrker

Kirsi Salonen: I underviser i et bredt historisk felt, I har gode undervisere, og evalueringerne er gode.

Anders Holm Rasmussen: I har en god bredde i både jeres BA og KA-uddannelser, VIP-betjeningen er rigtig god, og evalueringerne er gode. Det er interessant, at I integrerer metodefagene i forløbet.

Steen Ousager: Det er imponerende, hvor mange dimittender, I får i arbejde. Det er vanskeligt ud fra evalueringerne at udlede, om de studerende er tilfredse med det faglige indhold af kurserne.

Anders Holm Rasmussen kommenterer, at nogle studerende efterlyser flere overblikkurser; men der skal ikke være flere af dem. Jesper Majbom Madsen siger, at vi kan og skal ikke dække alle studerendes efterspørgsel efter små nichestofområder, og Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at de studerende lærer, hvordan de kan sætte sig ind i og overskue et nyt stofområde. Er de interesseret i et nyt område, må de selv sætte sig ind i det.

Ekspertene var enige om, at nogle studerende har store huller i deres viden, og situationen er nu den, at de studerende er så pressede pga fremdriftsreformen, at de ikke har tid til at opsøge eller fordybe sig i stof, der ikke er pensum. Mange studerende opsøger ikke selv ny viden. Lars Binderup tilføjer, at alle studerende i dimittendundersøgelser nævner, at de gerne ville have lært mere i løbet af deres uddannelse, og det skal holdes op mod hvor mange timer, de opgiver, at de arbejder pr. uge. Her er et modsætningsforhold.

Projektorienteret forløb

Steen Ousager: Jeres projektorienterede forløb fungerer rigtig godt, så det vil jeg meget gerne støtte. Jesper Majbom Madsen kommenterer, at når de studerende søger om et projektorienteret forløb, er det studienævnets holdning, at det meste kan lade sig gøre. Vi har en meget lempelig dispensationspraksis på området. Vi hører heldigvis stort set ikke noget dårligt om vores projektorienterede forløb, og der er ingen problemer med forløbene. Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at kandidatuddannelsens 3. semester er meget tætpakket, for på samme tid som et eventuelt projektorienteret forløb kører også det specialeforberedende forløb og undervisning i Metode og teori.

Svagheder

Diskussion af anbefalingen vedrørende modulstruktur: Skal BA bestå af færre og større moduler?

Anders Holm Rasmussen: Ud fra kommentarfelterne i evalueringerne, hvor mange studerende virker lidt forvirrede over alle de ting, de skal gøre, ser jeg én svaghed: er der for mange elementer i opbygningen af jeres BA? Er det for tungt administrativt med alle de eksamener (mange 5 og 10 ECTS-fag)? På KU har vi en struktur med kun to 15 ECTS-kurser pr. semester, og vi har indlagt temaer og metoder i de historiske områdekurser, hvilket fungerer godt. Både Louise Nyholm Kallestrup og Jesper Majbom Madsen kommenterer, at de begge har været censorer på KU i flere af disse større modulfag, og det fungerede godt. Jesper Majbom Madsen tilføjer, at vi har strammet op på fagene på BA; men vi har dog stadig flere 5 ECTS-fag.

Forberedelse til specialeskrivning

Anders Holm Rasmussen: Fra KU har vi års erfaring med et obligatorisk specialeforberedende kursus på 15 ECTS med eksamensformen porteføljeevaluering. Kurset afvikles som seminarer, og kurset har fungeret godt i mange år. Ifølge jeres evalueringer, som dog udgør en lille population, fremgår det, at der er visse problemer med jeres ikke-ECTS-bærende kursus. Mads Kjeldgaard Caspersen kommenterer, at som studerende har de som optakt til specialet både Metode og teori-kurset på 10 ECTS og det specialeforberedende forløb (0 ECTS), og de føler sig godt klædt på til at skrive specialet. Jesper Majbom Madsen oplyser, at vi har en specialekoordinator, som afvikler begge kurser.

Diskussion af anbefalingen om der gøres nok i løbet af uddannelsen for at sikre, at de studerende kan lave en skarp problemformulering?

Steen Ousager: Tilfredsheden med Metode og teori-faget er lidt lavere end gennemsnittet. Forstår de studerende hensigten med faget? Hvordan sikrer uddannelsen, at de studerende er gode nok til at lave problemformuleringer og forskningsdiskussion, når forløbet er så presset og niveauet fra gymnasiet måske ikke altid er så højt som ønsket? Jesper Majbom Madsen svarer, at det helt afgørende er BA-seminaret forud for selve bachelorprojektet. I det forløb arbejder de studerende med problemformuleringen, som skal godkendes. Kan den ikke godkendes, kan de ikke gå i gang med at skrive projektet. Vi har selvfølgelig studerende, der kommer langt uden at kunne lave en god problemformulering.

Diskussion af anbefalingerne om øget brug af digitale kilder og datasøgning i undervisningen og øget fokus på de studerendes evne til digital formidling

Steen Ousager: Hvordan sikrer uddannelsen, at de studerende uddannes til fuldt ud at kunne udnytte digitale værktøjer til f.eks. dataindsamling og formidling? I både studieordningen og pensumbeskrivelserne fremgår det kun få steder, hvordan digitale værktøjer indgår i undervisningen. Med hensyn til kildebenyttelse så er der enorme databaser og -systemer til rådighed. Bruges disse systemer? Endvidere hvordan er digital formidling tænkt ind i undervisningen? Digital formidling er anderledes end andre formidlingsformer, og er der tilstrækkeligt af det element i uddannelserne?

Jesper Majbom Madsen kommenterer, at der har vi et forbedringsområde. I informationssøgningsfagene stifter de studerende bekendtskab med databaserne på et introducerende niveau, og han nævner herefter nogle konkrete eksempler på fag, hvor der konkret arbejdes med f.eks. opbygning af en hjemmeside, som dog efterfølgende blev stoppet pga. dataforordningsloven. Datasøgning skal ind i undervisningen via områdefagene. Problemerne med områdefagene er, at de er så bredt formuleret, og det er underviseren, der selv definerer indholdet af faget. I Metode 4 (BA) skal de studerende arbejde med digital formidling. Hvis vi skal opkvalificere digital formidling, skal det ind i den generelle del af studieordningerne, og i den

kommende revision vil det blive formuleret skarpere. Som en moderne Historieuddannelse skal vores studerende have sikre værktøjer til at arbejde med digital formidling.

Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at vi skal blive bedre til det. Vi har haft en kollega, som arbejdede med big data; men han er ikke ansat på SDU længere, så nu drøfter vi i institutrådet, hvordan vi kan forsætte undervisningen i big data. Digital formidling er en integreret del i flere fag; men der er ingen systematisk oplæring. En introduktion til værktøjerne skal også indgå i områdefagene, og så snart de studerende ved, hvad man kan bruge systemerne til, bliver de mere interesserede.

Louise Nyholm Kallestrup nævner, at i lærerkollegiet er der en bred opfattelse af, at man selv skal kunne vælge, om man vil opgradere sig med ny viden og lære nye systemer. Jesper Majbom Madsen kommenterer, at vi skal kunne købe os til opbygningen af et system; men hvordan man bruger systemet, skal alle undervisere vide, og det er vores pligt at introducere de studerende til relevante systemer.

Kirsi Salonen oplyser, at på University of Turku har de konkluderet, at oplæringen i big data ikke skal være et historiefag, og ansvaret for oplæringen af de studerende ligger hos fakultetet / IT-afdelingen.

Steen Ousager: Som aftager af jeres studerende er det meget vigtigt og uhyre nyttigt, at jeres studerende kommer ud til os med ny viden inden for dette område, fordi den har vi aftagere måske ikke selv.

Diskussion af anbefalingen om mere ensartede og mere fyldestgørende pensumlister

Steen Ousager: Pensumlisterne har en meget forskelligartet karakter. Hvis man vil have de bedste studerende, er det vigtigt med et professionelt og mere ensartet materiale, som også beskriver forventninger og kursets formål. Flere af pensumlisterne virker rudimentære. Louise Nyholm Kallestrup svarer til dette, at bl.a. kursernes indhold og formål fremgår af fagbeskrivelserne, som er inkluderet i studieordningen. Det er tydeligt, at vores pensumplaner er meget forskellige. På KA laver jeg aldrig arbejdsspørgsmål, og Jesper Majbom Madsen tilføjer, at han laver arbejdsspørgsmål fra gang til gang for hele tiden at kunne følge op på forrige lektions undervisning.

Kirsi Salonen kommenterer, at hos dem indeholder pensumplanerne noget pensum, som underviser har fundet, og en del, de studerende skal læse for sig selv. Lars Binderup nævner, at på det Sundhedsvidenskabelige fakultet er nogle pensumplaner 40-50 sider, hvortil Jesper Majbom Madsen svarer, at det nok er noget enklere for underviserne der, fordi deres kurser er de samme hvert år.

Muligheder

De studerendes adgang til forskningsmiljøet

Anders Holm Rasmussen: I har helt sikkert integreret forskningen og undervisningen. På KU er der lavet en rapport om, hvordan man introducerer de studerende til, hvad forskning egentlig er. Der er mange forskellige måder at gøre det på og også forskelle fra fag til fag. De studerende lærer på metaplan, hvorfor man som historiker gør, som man gør, og at de faktisk også er inddraget i forskningen. Rapporten kan ses som inspiration til at gøre flere af de ting, I allerede gør. Lars Binderup udtrykker interesse for at modtage denne rapport, og Anders Holm Rasmussen oplyser, at han vil fremsende den.

Lars Binderup spørger Jesper Majbom Madsen, hvordan studiet på KA sikrer, at de studerende har adgang til forskning. Han svarer som eksempel, at i et af hans områdefag deltog nogle studerende i en conference; men det er vanskeligt at vurdere, hvilket udbytte de fik af det. Med den pressede uddannelsesstruktur med både kernefagligt tværfag og karriereprofilfag (i alt 20 ECTS) er der ikke plads i studieordningen til at fokusere mere på forskningstilknytning, specielt ikke for de to-faglige, som reelt kun har ét områdefag.

Louise Nyholm Kallestrup kommenterer, at det er vigtigt, at underviserne selv får lov til at tilrettelægge undervisningen. Selv involverer hun de studerende i nogle af hendes egne forskningsprojekter i områdefag, hvor de hjælper med forskningen, og hun og de studerende samarbejder f.eks. også med museer om formidlingsprojekter. Hun understreger, at det er vigtigt, at vi stadig kan undervise i noget, vi forsker i, og derfor er områdefagene vigtige. På andre fakulteter er der mange eksempler på, hvor dette ikke er en mulighed. Jesper Majbom Madsen oplyser, at flere undervisere involverer studerende i deres forskningsprojekter, og nogle gange opfordrer vi studerende til at skrive en artikel til Rubicon, hvis de har indleveret et godt stykke arbejde.

Steen Ousager kommenterer, at en evaluering fra et summer school-fag var virkelig god, og de studerende var begejstrede, fordi de var inddraget i forskningen. Der er mange muligheder for studerende og undervisere at samarbejde med museer og f.eks. Rigsarkivet.

Trusler

Frafald

Kirsi Salonen: De fleste af jeres studerende er op til 3 måneder forsinkede. Hvad er grunden til det? Jesper Majbom Madsen forklarer, at med den måde tallene opgøres på, falder alle de studerende, der faktisk gennemfører til tiden, i kategorien "mellem 0 og 3 måneder forsinket", så reelt er det kun et meget lille antal, der er mere end 0 måneder forsinkede.

Lars Binderup spørger, om uddannelsen har specielle "dumpefag"? Jesper Majbom Madsen svarer til det, at flere studerende end tidligere ikke består Videnskabsteori, hvilket er et problem, fordi faget er indeholdt i førsteårsprøven. Af økonomiske hensyn samlæses faget nu med andre uddannelser, og indholdet har ikke så stort fokus på Historie.

Akademisk skriftlighed

Kirsi Salonen: Det fremgår af materialet, at mange af jeres studerende fra kvote 2 hopper af, at mange har vanskeligt ved at skrive, og at mange ikke har de færdigheder, der skal til for at studere. I Finland har vi numerus clausus, og på University of Turku ligger ansvaret for at tilbyde akademiske skrivekurser på fakultetsniveau. Ligger ansvaret hos jer på fakultetet eller på uddannelsen? Til det svarer Jesper Majbom Madsen, at det akademiske niveau er faldt i gymnasiet, og på universitetet falder mange fra, fordi de ikke er i stand til at bestå de skriftlige eksamener. Studiet fik for et par år siden ekstra penge til at gøre en indsats for at forbedre den akademiske skriftlighed, og det havde umiddelbar effekt. Vi får tid og penge til at pakke de studerendes skrivefærdigheder ud, og vi vil gerne selv styre, hvem der har problemer med at skrive. Det er derfor min holdning, at ansvaret for oplæringen skal ligge på uddannelsen, mens undervisningen i basale skrivefærdigheder skal foregå på SDUs bibliotek, som den også gør nu. Endvidere har SDU et center for de studerende med dysleksi, hvor de får personlig hjælp og IT-værktøjer. Louise Nyholm Kallestrup oplyser, at hun tidligere i undervisningen i Metode 1 på første semester fik en time pr. studerende til at hjælpe med skriftligheden, og på den måde fangede underviserne hurtigt de studerende med problemer. Tidligere lå denne screening i studiestartsprøven; men det gik vi bort fra, fordi de studerende følte sig overrumplede, da de ikke vidste, at de også blev testet i skriftlighed. De studerende med problemer henviser vi til bibliotekets kurser; men vi ser også, at nogle studerende først går derop, når de dumper en skriftlig eksamen for anden gang.

Lars Binderup tilføjer, at vi konstaterede med optag 2012, 2013 og 2014, at de studerendes akademiske skriftlighed var dårligere, og studielederne bad os gøre noget. Vi har nu to modeller: 1. studerende oplæres til at hjælpe medstuderende, og 2. oplæringen foregår på biblioteket. De manglende evner i skriftlighed starter i gymnasiet og er svært for os at rette op; men vi er nødt til at påtage os opgaven. Studerende på Humaniora skal kunne skrive korrekt dansk.

Jesper Majbom Madsen nævner, at i vores testbaserede optag i år tester vi de studerendes skriftlighed som et kriterium for optag, således at vi forhåbentlig sikrer et højere skriftligt niveau fra 1. semester. Lars Binderup redegør herefter for SDUs unitest og oplyser, at fra 2021 indfører vi en grænsekvote i denne test, hvilket vil betyde, at nogle vil dumpe testen og dermed ikke kan komme ind.

Studieintensitet (arbejdsindsats)

Steen Ousager: De studerendes arbejdsindsats er opgjort til 24 timer om ugen, hvilket er cirka halvdelen af, hvad det burde være. Hvad kan man gøre for at få det op, og hvad er kravene til at komme fra BA til KA? Kommer der for mange fra BA til KA, og er de for svage? Lars Binderup svarer, at med en BA i Historie fra SDU har de studerende retskrav på at komme på KA. Det er en udfordring, hvis studerende kommer fra BA med karaktererne 2 og 4, for de vil få problemer med at bestå KA.

Steen Ousager spørger herefter, om de studerende ville få lettere ved at bestå, hvis de i højere grad mødte op til undervisningen? Lars Binderup kommenterer, at for halvandet år siden bad Rigsrevisionen os redegøre for det lave timetal, som til dels skyldes den måde, vores spørgsmål på Humaniora er formuleret på. Der er imidlertid netop kommet en ny undersøgelse fra Danmarks Evalueringsinstitut, som spørger på en anden måde end i vores undersøgelse på Humaniora, og de tal viser, at vores studerendes ugentlige arbejdsindsats faktisk er 8 timer højere. I den undersøgelse kommer vi tættere på både SUNDs og TEKs måde at opgøre på. Lars Binderup beder Jesper Majbom Madsen redegøre for situationen på Historie. Han oplyser, at på BA er de studerendes ugentlige fremmøde 12 timer og på KA 8 timer. I studienævnet har vi diskuteret, om vi skal indføre tvungen fremmøde; men spørgsmålet er, om aktiviteten bliver højere af det. Jeg synes også, at intensiteten er for lav, de studerende gør ikke tingene færdige, og de læser ikke tilstrækkeligt korrektur. Vi har højt pensum, porteføljevaluering og løbende aktiviteter som skriveøvelser og mundtlige oplæg; alt sammen aktiviteter, der skal få de studerende til at arbejde jævnt over et semester. Det er virkelig et columbusæg. Jeg mener ikke, at vi har for mange studerende på KA, og vores studerende får alle pæne specialekarakterer. Til det kommenterer Anders Holm Rasmussen, at I ikke skal længere ned i studentermasse.

Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at mange studerende bruger meget tid på studierne; men fordi en stor gruppe bruger alt for lidt tid, bliver gennemsnittet lavt.

Lars Binderup spørger herefter Jesper Majbom Madsen, om studiet overvejer tvungne aktiviteter, hvortil han svarer nej, fordi han ikke tror på, at tallet bliver væsentlig bedre af det. Louise Nyholm Kallestrup nævner, at mange underviser italesætter ved undervisningens start, at et 10 ECTS-fag udgør cirka 15 ugentlige arbejdstimer, og på den måde er de studerende oplyst om vores forventninger til dem. Mads Kjeldgaard Caspersen er enig i, at italesættelse af den forventede arbejdsindsats er vigtig. Jesper Majbom Madsen siger, at han laver et aftalepapir, hvori står, hvilke forventninger han har til de studerende, og hvilke de studerende kan have til ham. Der står også, hvordan hans fag hænger sammen med andre fag, og dette papir udleveres sammen med pensumplanen. Louise Nyholm Kallestrup tilføjer, at det samme gør hun også med sine specialeskrivere.

Opsamling og afrunding

Lars Binderup takker eksperterne og de øvrige deltagere for et spændende og anderledes møde, idet dette møde har handlet mere om faglighed, end denne type møder plejer at gøre. Eksperterne har slået ned på andre fokuspunkter end sædvanligt, hvilket er meget positivt. Det er Humanioras holdning, at vi skal udnytte eksperternes faglige kompetencer, og eksperterne er enige i, at det er vanskeligt som såkaldte specialister at udtale sig om andet end fagligheden. Det faglige skal være i centrum og er relevant uanset hvilket område, eksperterne kommer fra.